

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Csp/229/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117244598
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kováčiková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117244598.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci žalobkyne V. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E., K. XXXX/XX, v konaní zast. Podhorský & Partners, s.r.o., Advokátska kancelária, so sídlom Zámocká 35, Bratislava, IČO: 46 962 000, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2 010,92 Eur, takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu **z a m i e t a .**

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania platobného rozkazu, ktorým by súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 2 010,92 Eur spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 02. 11. 2017 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že uzavrela so žalovaným dňa 27. 03. 2009 Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1 327,76 Eur a revolving vo výške 657,11 Eur. V tejto veci sa viedlo súdne konanie na Okresnom súde Banská Bystrica, sp. zn. 9C/134/2014, v ktorom sa žalovaný domáhal zaplatenia od žalobkyne sumy 103,30 Eur s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu, že uzavretú zmluvu o úvere považoval za bezúročnú a bezpoplatkovú vzhľadom na absenciu obsahových náležitostí podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. V tomto konaní bolo preukázané, že žalovaný poskytol a vyplatil žalobkyňu úver vo výške 1 780,02 Eur, z ktorého žalobkyňa zaplatila sumu 3 790,94 Eur. Zároveň z rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 9C/134/2014-34 vyplýva, že žalovaný dojednal v zmluve o úvere a uplatnil v konaní sp. zn. 9C/134/2014 neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru, pričom takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi a preto sú neplatné. Vzhľadom na právnu kvalifikáciu, ktorú zastáva žalobkyňa a takisto na právne posúdenie vykonané rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 9C/134/2014-34, podľa ktorého vrátila žalobkyňa žalovanému finančné prostriedky presahujúce právny a morálny rámec, keďže žalobkyňa mala vrátiť sumu vo výške 1 780,02 Eur, preto je plnenie v sume 2 010,92 Eur, ktoré žalovaný od žalobkyne prijal, plnením bez právneho dôvodu a teda ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré musí vydať. Zároveň v podanej žalobe žalobkyňa uviedla, že aj napriek právnenému názoru prezentovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, sp. zn. 9C/134/2014 má za to, že v predmetnej zmluve bola dojednaná neprimerane vysoká RPMN, ako aj neprimerane vysoká úroková sadzba, čo je v rozpore s dobrými mravmi a preto je neplatná. V prípade námietky premlčania, žalobkyňa poukázala

na tú skutočnosť, že v danom prípade sa jedná o objektívnu premlčaciu 10-ročnú lehotu a poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7Co/84/2011 z 12. 12. 2011, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/41/2012 z 06. 03. 2012, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2Co/9/2012 z 21. 01. 2013, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 5Co/134/2012 z 26. 11. 2013, rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 9Co/648/2013 z 20. 02. 2014 s tým, že v týchto rozsudkoch bolo posúdené konanie dodávateľov ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že nedávajú svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Zároveň sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 5 %-ného úroku z omeškania ročne v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 O.z., pričom úrok z omeškania si uplatnila žalobkyňa odo dňa podania žaloby, teda od 02. 11. 2017 až do zaplatenia. Žalobkyňa k podanej žalobe pripojila fotokópiu návrhu o vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 103,30 Eur s prísl. podaného na tunajší súd dňa 02. 05. 2014 a vedené pod sp. zn. 9C/134/2014, ktorým sa žalovaný od žalobkyne domáhal zaplatenia sumy 103,30 Eur s prísl.

2. Žalobkyňa ďalej pripojila fotokópiu Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200019048 zo dňa 27. 03. 2009, fotokópiu oznámenia o zosplatnení zo dňa 01. 11. 2011, fotokópiu žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 27. 03. 2009, fotokópiu rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 24. 10. 2014, č.k. 9C/134/2014-34, právoplatného dňa 19. 12. 2014, fotokópiu karty klienta a to žalobkyne.

3. Tunajší súd vydal dňa 30. 11. 2017 pod č.k. 17Csp/229/2017-38 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 010,92 Eur s prísl. a na náhradu trov konania.

4. V zákonom stanovenej lehote podal žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne voči platobnému rozkazu odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania s tým, že žalobkyňa doručila návrh na začatie konania na súd dňa 03. 11. 2017 a tvrdí, že podaná žaloba smeruje k uplatneniu nároku, ktorý je uplatnený po uplynutí premlčacej doby a to z dôvodu uplynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje podanou žalobou na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 9C/134/2014-34 zo dňa 24. 10. 2014, tak z tohto rozsudku vyplýva, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným dňa 27. 03. 2009 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol sumu 1 327,76 Eur a revolving vo výške 657,11 Eur. Konajúci súd v konaní 9C/134/2014 žalobu zamietol v celom rozsahu, nakoľko úver považoval za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na absenciu obsahových náležitostí zákona o spotrebiteľských úveroch. V konaní 9C/134/2014 bolo preukázané, že žalovaný poskytol a vyplatil žalobkyňi úver vo výške 1 780,02 Eur, z ktorého žalobkyňa žalobcovi zaplatila sumu 3 790,94 Eur. Okresný súd Banská Bystrica v konaní 9C/134/2014 vyhlásil rozsudok dňa 24. 10. 2014 a od tohto dňa plynula subjektívna premlčacia lehota, ktorá však uplynula skôr, ako bola na súd doručená žaloba. Žalovaný má za to, že nárok žalobkyne je po uplynutí zákonnej 2-ročnej premlčacej lehote. Zároveň poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa sa nechala zastupovať spoločnosťou zriadenou za účelom výkonu advokácie, ktorej jediným spoločníkom je ten istý advokát ako ten, ktorý zastupoval vedľajšieho účastníka v konaní 9C/134/2014. Žalovaný namietol aj uplynutie 3-ročnej premlčacej lehote, nakoľko posledná úhrada evidovaná od žalobkyne v prospech žalovaného je zo dňa 07. 07. 2014. Ak by podľa tvrdenia žalobkyne malo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, potom jeho posledná časť bola premlčaná už dňa 07. 07. 2017, z čoho vyplýva, že celý žalovaný nárok je uplatňovaný po uplynutí premlčacej lehote. Žalobkyňa tak nepodala žalobu včas a s odkazom na rozsudok tunajšieho súdu, č.k.9C/134/2014-34 mohla žalobkyňa podať žalobu už v roku 2014, kedy sa nechala zastupovať tým istým advokátom ako ju zastupuje aj v tomto konaní.. Žalovaný má za to, že žalobkyňi začala plynúť premlčacia lehota vyhlásením rozsudku a uplynula by najneskoršie dňa 24. 10. 2016, teda 2 roky po vyhlásení rozsudku. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že v danom prípade sa jedná o 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu s tým, že malo dôjsť k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu uviedla, že takýto záver a tvrdenie žalobkyne nemá oporu v žiadnej skutkovej okolnosti alebo v dôkaze, ktorý by predložila alebo označila žalobkyňa. Poukázala pritom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14Co/530/2015, 14Co/637/2015, 16Co/746/2015. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200019048 bola uzavretá dňa 27. 03. 2009 a aj podľa kontrol vykonaných Slovenskou obchodnou inšpekciou bolo overené, že zmluvy uzatvárané žalovaným majú všetky zákonné náležitosti. Čo sa týka výšky úrokov, v podanom odpore žalovaný uviedol, že toto tvrdenie popiera, nakoľko výška úrokov neodporuje žiadnemu právnomu predpisu platnému a účinnému v čase uzavretia zmluvy. Hodnota bola v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. Táto skutočnosť je dôležitá aj preto, že vylučuje úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Maximálna výška odplaty v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere bola 68,98 % a táto bola dodržaná. Pri celkovo vyčerpanej sume úveru 1 780,02 Eur, žalobkyňa

mala ako dlžník uhradiť 4 098,88 Eur, pričom táto celková suma uhradená nebola. Obsah predloženej karty klienta žalobkyňa nerešpektuje a neuvádza, že jej bol poskytnutý aj revolving dňa 30. 12. 2010, kedy jej bola vyplatená suma 657,10 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere je úverovou zmluvou, ktorá sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, ale zároveň sa na ňu vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. a ustanovenia O.z. o spotrebiteľských zmluvách. Otázka výšky úrokov, súladu úrokov so zákonom a právnych dôsledkoch dohodnutia úrokov odporujúcich zákonu sa preto musí posudzovať v intenciách týchto právnych predpisov. Podľa názoru žalovaného nie je možné dospieť k záveru o neplatnosti úverovej zmluvy titulom výšky úrokov a teda ani k úmyslu získať bezdôvodné obohatenie z neplatného dojednania o úrokoch. Navrhla, aby súd platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil a podanú žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania.

5. Tunajší súd uznesením zo dňa 18. 01. 2018, č.k. 17Csp/229/2017-63 platobný rozkaz zo dňa 30. 11. 2017 zrušil z dôvodu podaného odporu.

6. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k podanému odporu zo dňa 12. 02. 2018 uviedla, že sa domáha vrátenia poskytnutého plnenia žalovanému nad rámec prípustný zákonom, teda len toho, čo preplatila žalovanému. Vykonaným dokazovaním Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 9C/134/2014 bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa splatila a teda vrátila žalovanému sumu vo výške 3 790,94 Eur aj napriek tomu, že žalovaný poskytol žalobkyni sumu len vo výške 1 327,76 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere bola vyhodnotená ak bezúročná a bez poplatku a teda žalobkyni vznikla povinnosť vrátiť finančné prostriedky len v poskytnutej výške od žalovaného. Žalobkyňa poskytnutú sumu preplatila o sumu 2 010,92 Eur, čím sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Je zrejmé, že žalovaný postupoval voči žalobkyni od začiatku v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi a závery ohľadom úmyslu žalovaného obohatiť sa potvrdilo aj Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré prostredníctvom Odboru ochrany spotrebiteľa posudzovalo množstvo spotrebiteľských zmlúv spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. Žalovaný prijímal plnenia nad rámec prípustný zákonom úmyselne, s vedomím, že ide o plnenia v rozpore so zákonom či dobrými mravmi vo viacerých prípadoch a robil to vedome s úmyslom sa obohatiť na úkor spotrebiteľov. Na strane žalovaného tak ide o úmyselné konanie. Čo sa týka aplikovania objektívnej 10-ročnej premlčacej doby, v tomto vyjadrení žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že začiatok plynutia premlčacích dôb v zmysle § 107 ods. 1 a 2 je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa tvrdí, že v prípade žalovaného sa má aplikovať ustanovenie § 107 ods. 2 O.z., nakoľko žalovaný konal v úmysle bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne a je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu, v ktorej sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, ak bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel, či už priamy alebo nepriamy, jednoznačne smeroval k bezdôvodnému obohateniu a existoval už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Záver žalobcu poukazujúci na neuplynutie objektívnej 10-ročnej lehoty od poskytnutia plnenia žalobcom nad jeho povinnosti so zreteľom na všetky okolnosti prípadu je správny, v dôsledku čoho je možné takto uplatnený nárok žalobkyni priznať.

7. Žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že podľa § 107 ods. 2 O.z., k 10-ročnej premlčacej lehote treba poznamenať, že podľa označeného zákonného ustanovenia 10-ročná premlčacia lehota je výnimkou zo všeobecného pravidla o 3-ročnej objektívnej lehote. Zákonná úprava jej uplatnenia sa viaže na úmyselné bezdôvodné obohatenie. Úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie v prípade žalobkyne nie je v podaní žalobkyne zo dňa 12. 02. 2018 odôvodnený a ani sa nepreukazuje žiadnou konkrétnou skutočnosťou a uvádzajú sa len všeobecné neurčité a s vecou priamo nesúvisiace tvrdenia. Žalobkyňa súdu nepreukázala, že v čase uzatvárania zmluvy žalovaný konal s úmyslom získať bezdôvodné obohatenie. Pre závery odôvodňujúce aplikáciu o 10-ročnej objektívnej premlčacej lehote je podľa súdnej praxe potrebné mať preukázané také skutočnosti, ktoré úmysel získať bezdôvodné obohatenie preukazujú a potvrdzujú. Na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného, resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly vyhlásené za neplatné, príp. úvery poskytnuté žalovaným pre spotrebiteľov sú považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy. Poukázal na tú skutočnosť, že podstatné pre toto konanie je to, že žalobkyňa sa o dôvodoch, pre ktoré podáva žalobu dozvedela v roku 2014 a to vyhlásením rozsudku, č.k. 9C/134/2014-34 zo dňa 24. 10. 2014, kedy jej začala plynúť 2-ročná subjektívna lehota a uplynula by najneskôr v roku 2016. Žalobkyňa uplatňuje premlčaný nárok a z podanej žaloby nevyplýva ani špecifikácia, kedy ňou tvrdené bezdôvodné obohatenie vzniklo a zároveň ihneď poukazuje na 10-ročnú premlčaciu lehotu. Žalobkyňa v podanej žalobe netvrdila ani nepreukázala,

že žalobu nemohla podať skôr a že sa o svojom nároku dozvedela až v roku 2017. Za takejto situácie je preto tvrdenie žalobkyne o námietke premlčania v rozpore s dobrými mravmi, je nedôvodné a nemá oporu v žiadnom právnom predpise a v skutkovom stave. Navrhla žalobu zamietnuť.

8. Tunajší súd vytyčil termín pojednávania na deň 21. 06. 2018, ktorého sa nezúčastnila žalobkyňa, právny zástupca žalobkyne, žalovaný, ani právna zástupkyňa žalovaného.

9. Žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne neprítomnosť z pojednávania ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a nezvyšovania nákladov spojených so súdnym konaním s tým, že žalovaný sa v celom rozsahu pridrižiava svojich písomných vyjadrení vrátane návrhu, aby konajúci súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Žalobkyňa sa taktiež pojednávania na tunajšom súde dňa 21. 06. 2018 nezúčastnila a právny zástupca neprítomnosť žalobkyne a neprítomnosť jeho ako právneho zástupcu ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní vzhľadom na kolíziu pojednávania a súčasne aj vzhľadom k hospodárnosti konania. Súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Tunajší súd preto pojednával v zmysle § 180 C.s.p. bez prítomnosti žalobkyne, právneho zástupcu žalobkyne, žalovaného a právneho zástupcu žalovaného.

11. Súd z pripojeného spisu 9C/134/2014 zistil, že dňa 02. 05. 2014 podal žalovaný ako žalobca PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. žalobu voči žalobkyňi ako žalovanej V. I. o zaplatenie sumy 103,30 Eur s prísl. z dôvodu, že uzatvoril dňa 27. 03. 2009 s V. I. Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200019048, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1 327,76 Eur, z ktorého uhradila sumu 3 790,94 Eur. Okresný súd Banská Bystrica vo veci, č.k. 9C/134/2014-34 rozhodol rozsudkom zo dňa 24. 10. 2014 tak, že návrh žalobcu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. voči žalovanej V. I. zamietol z dôvodu, že uzavretá zmluva o úvere neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. a taktiež náležitosť podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. a teda poskytnutý úver treba posúdiť ako bezúročný a bez poplatkový. Z odôvodnenia citovaného rozsudku teda jednoznačne vyplýva, že žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 1 779,62 Eur, ktorý vyčerpala a uhradila peňažné prostriedky vo výške 3 790,94 Eur, teda viac ako jej bolo poskytnuté.

12. Tunajší súd v danom prípade na základe vykonaného dokazovania nemal sporné, že žalobkyňi bol skutočne poskytnutý úver a revolving vo výške 1 779,62 Eur a uhradila žalovanému finančné prostriedky vo výške 3 790,94 Eur, teda o sumu 2 010,92 Eur viac ako jej bolo poskytnuté. Vzhľadom k tomu, že súd v konaní 9C/134/2014 poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, žalovanej vznikla povinnosť len uhradiť sumu vo výške poskytnutého úveru, t.j. vo výške 1 779,62 Eur a keďže žalovaná uhradila v skutočnosti sumu 3 790,94 Eur, na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 2 010,92 Eur, ktoré by mal povinnosť žalobkyňi vydať.

13. Podľa § 451 ods. 1 O.z., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

14. Podľa § 451 ods. 2 O.z., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 457 O.z., ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

16. Podľa § 100 ods. 1 O.z., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 107 ods. 1 O.z., právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

18. Podľa § 107 ods. 2 O.z., najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

19. Tunajší súd v danom prípade mal v konaní preukázané, že rozsudok tunajšieho súdu v konaní 9C/134/2014 bol vyhlásený dňa 24. 10. 2014 a že na strane žalobkyne ako žalovanej v konaní 9C/134/2014 vystupoval vedľajší účastník a to VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, v konaní zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, ktorý žalobkyňu zastupuje aj v tomto konaní. Rozsudok bol vyhlásený bez prítomnosti strán sporu, teda bez prítomnosti žalobkyne, vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu. Žalobkyňa mala možnosť sa tak jednak v konaní 9C/134/2014 už dňa 24. 10. 2014 dozvedieť pri vyhlásení rozsudku, že úver, ktorý jej bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. 8200019048 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a teda že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a jednak z rozsudku, ktorý jej bol doručený dňa 03. 11. 2014 a právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka taktiež dňa 03. 11. 2014. Žalobkyni tak dňom 04. 11. 2014 začala plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 19. 11. 2014.

20. Žalobkyňa podala žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia na tunajší súd až dňa 03. 11. 2017, teda po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty.

21. Tunajší súd sa v danom prípade nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalobkyne, že v danom prípade je potrebné aplikovať na daný prípad 10-ročnú premlčaciu lehotu v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 O.z. vzhľadom k tomu, že súd v konaní nezistil žiadne okolnosti svedčiace o tom, že žalovaný sa mal úmyselne na úkor žalobkyne obohatiť. Taktiež žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť vo vzťahu k plneniu vyplývajúcej zo zmluvy uzavretej stranami sporu a že by tento úmysel existoval v čase získania bezdôvodného obohatenia. K preukázaniu úmyslu na strane žalovaného bezdôvodne sa obohatiť, nepostačuje tvrdenie žalobkyne, že žalovaný vzhľadom na predmet svojej činnosti - poskytovanie úverov mal povinnosť postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi, nakoľko týmto tvrdením nie je preukázaný úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne. V 10-ročnej lehote sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačí teda, keď povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne. Žalobkyňa tak právne relevantným spôsobom nepreukázala, že sa na daný prípad vzťahuje objektívna 10-ročná premlčacia lehota a keďže žiadne iné relevantné tvrdenia vo vzťahu k existencii úmyslu na strane žalovaného bezdôvodne sa na jej úkor sa obohatiť, v konaní neprodukovala a nepreukázala, má súd za to, že bolo potrebné žalobu pre premlčanie uplatneného nároku zamietnuť.

22. Tunajší súd tak v danom prípade návrhu žalobkyne nevyhovel a žalobu zamietol.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobkyňa v konaní úspešná nebola. V konaní bol úspešný žalovaný v celom rozsahu a preto súd žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

24. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.